

Sygn. akt *I ACa 574/18*

IACz 644/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Nowicki /spr./

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki

SA Jan Futro

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. B.**

przeciwko (...)

przy interwencji ubocznej po stronie pozwanego (...) SA w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sąd Okręgowy w Poznaniu, XIII Wydział Cywilny z siedzibą w Lesznie

z dnia 25 stycznia 2018 r. sygn. akt XIII C 254/17

i na skutek zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punktach 3 i 4 wyroku Sądu Okręgowy w Poznaniu, XIII Wydział Cywilny z siedzibą w Lesznie

z dnia 25 stycznia 2018 r. sygn. akt XIII C 254/17

1. **prostuje zaskarżony wyrok w ten sposób, że wpisuje jako interwenienta ubocznego (...) SA w Ł. w miejsce (...) SA w S.**,”
2. **oddala apelację,**
3. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,**
4. **zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.240,75 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,**
5. **oddala zażalenie w pozostałym zakresie,**

6. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 749 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

Bogdan Wysocki Jacek Nowicki Jan Futro

Sygn. akt I ACa 574/18

UZASADNIENIE

Pozwem złożony w dniu 10 marca 2017 roku powód W. B. wniósł o:

1) zasądzenie in solidum od pozwanych S. (...)

(...) z siedzibą w S. i (...) kwoty 60.843,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia pozwany odpisów pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania;

2) zasądzenie od pozwanego (...) na rzecz powoda

kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 października 2016 roku do dnia zapłaty;

3) zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym

kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) wniósł o

oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 25 maja 2017 roku powód i pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. zawarli ugodę, która zgodnie z oświadczeniem powoda stanowi całkowite zaspokojenie jego roszczeń w stosunku do tego pozwanego.

Na mocy tej ugody pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. zobowiązał się zapłacić na rzecz powoda W. B.:

1) kwotę 40.000 zł tytułem odszkodowania;

2) kwotę 2.700 zł tytułem połowy kosztów zastępstwa procesowego;

3) kwotę 2.022 zł tytułem połowy opłaty od pozwu.

Z uwagi na powyższe, Sąd postanowieniem z dnia 25 maja 2017 r.

umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S..

W piśmie procesowym z dnia 6 lipca 2017 r. pozwany (...) wniósł o zawiadomienie Towarzystwa (...) S.A. (...) w Ł. o toczącym się przed Sądem procesie.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017 roku Towarzystwo (...) S.A. (...) z siedzibą w Ł. przystąpiło do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

Na rozprawie w dniu 11 stycznia 2018 roku pełnomocnik powoda sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o zapłatę od pozwanego (...) kwoty 20.843,41 zł tytułem kosztów przebudowy instalacji energetycznej i podtrzymał żądanie w zakresie zasądzenia zadośćuczynienia.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2018 roku Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20.843,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 24 kwietnia 2017 roku, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne.

Powód na nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), stanowiącej jego własność zamierzał wybudować budynek mieszkalny. Projekt budowlany budynku mieszkalnego sporządził dla niego projektant A. S., będący członkiem W. (...), który był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S..

W dniu 25 sierpnia 2014 roku powód złożył do S. (...) w K. wniosek o zatwierdzenie powyższego projektu budowlanego oraz o udzielenie pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego. S. (...) na mocy decyzji z dnia 10 września 2011 roku udzielił pozwolenia na budowę.

W dniu 14 października 2014 roku rozpoczęto budowę. W dniu 15 kwietnia 2015 roku pracownik (...) Sp. z o.o. stwierdził, że na budowie doszło do skrzyżowania nowobudowanego budynku z istniejącą linią napowietrzną średniego napięcia SN 15 Kv i skrzyżowanie to nie spełnia wymagań normy (...), co stwarza bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia oraz możliwość porażenia prądem elektrycznym. Nakazano bezwzględnie przerwać prace budowlane i opuścić plac budowy. W związku z powyższym w tym dniu przerwano roboty budowlane.

W. (...) wszczął postępowanie administracyjne w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji S. (...) z dnia 10 września 2014 roku na podstawie, której prowadzono budowę. W decyzji z dnia 21 sierpnia 2015 roku W. (...) stwierdził nieważność decyzji S. (...) uznając, że została wydana z rażącym naruszeniem prawa tj. § 20 pkt. 3 i 4 uchwały nr (...) R. (...) K. z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości R., który przewiduje istnienie strefy technologicznej napowietrzanych linii energetycznych średniego napięcia o szerokości 5,0 m od skrajnego przewodu linii. Przedłożony przez powoda do S. (...) projekt budowlany nie uwzględniał powyższej odległości, co spowodowało wybudowanie budynku w taki sposób, że jego część została usytuowana od przewodu linii w mniejszej, niż wymaganej odległości.

Powód był zmuszony do doprowadzenia do swojej nieruchomości do stanu zgodnego z prawem. W tym celu zdecydował się przebudować istniejącą linię napowietrzną SN 15 Kv na linię kablową SN 15 Kv. W dniu 28 lutego 2016 roku powód zawarł z J. K. umowę o roboty budowlane polegające na przebudowie linii energetycznej. Na mocy decyzji z dnia 13 kwietnia 2016 roku S. (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił zgody na przebudowę istniejącej linii napowietrznej SN 15 Kv na linię kablową SN 15 Kv. W dniu 8 czerwca 2016 roku doszło do odbioru technicznego przebudowanej linii SN 15 Kv. W związku z przeprowadzoną inwestycją polegającą na przebudowie istniejącej sieci powód poniósł koszty w wysokości 60.843,41 zł. Zdaniem biegłego sądowego inż. Z. M. koszt przebudowy tej linii wynosi 69.449,19 zł brutto.

Powód oparł swoje roszczenie wobec pozwanego P. (...) na treści art. 417⁽¹⁾ § 2 k.c. zgodnie z którym jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Z przeprowadzonego postępowania wynika, że powód doznał szkody przez wydanie przez S. (...) decyzji z dnia 10 września 2014 roku, w której zatwierdzono projekt budowlany sporządzony dla powoda przez A. S. w której udzielono pozwolenia na budowę. Decyzja ta została bowiem wydana z rażącym naruszeniem prawa tj. § 20 pkt. 3 i 4 uchwały nr (...) R. (...) K. z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości R., który przewiduje istnienie strefy

technologicznej napowietrznych linii energetycznych średniego napięcia o szerokości 5,0 m od skrajnego przewodu linii. Przedłożony przez powoda do S. (...) projekt budowlany nie uwzględniał powyższej odległości. Powyższe oznacza, że S. (...) zobowiązany z mocy art. 35 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2004r. Prawo budowlane (Dz.U. 2017 poz. 1332, 1529) do sprawdzenia zgodności projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, winien był zgodnie z art. 35 ust. 3 cytowanej ustawy nałożyć na powoda obowiązek usunięcia nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie powinien był wydać decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę. S. (...) natomiast zatwierdził przedłożony projekt i wydał pozwolenie na budowę. Powyższe doprowadziło do tego, że powód rozpoczął budowę budynku mieszkalnego w oparciu o niezgodny z ustaleniami planu miejscowego projektu budowlany, co spowodowało konieczność przebudowania istniejącej linii napowietrznej SN 15 Kv na linię kablową SN 15 Kv, aby doprowadzić na nieruchomości do stanu zgodnego z prawem. W tym celu powód poniósł koszty w wysokości 60.843,41 zł.

W związku z zawarciem przez powoda ugody z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w S. i ograniczeniem swojego żądania do zasądzenia od pozwanego P. (...) kwoty 20.843,41 zł, Sąd na podstawie art. 417⁽¹⁾ § 2 k.c. uwzględnił w całości roszczenie powoda i zasądził od pozwanego P. (...) kwotę 20.843,41 zł.

Powód domagał się ustawowych odsetek od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy dłużnik spóźnia się ze spełnieniem wymagalnego świadczenia pieniężnego. Pozwany otrzymał pozew w dniu 23 kwietnia 2017 roku, w związku z czym należało przyjąć, że od tego dnia spóźnia się ze spełnieniem świadczenia.

Powód domagał się nadto zasądzenia od pozwanego P. (...) na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w postaci prawa do spokojnego zamieszkiwania w oparciu o przepis art. 24 § 1 k.c.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji nie można było zakwalifikować odroczenia w czasie możliwości zamieszkania w wymarzonym domu jako naruszenia dobra osobistego. Proces budowlany ma charakter dynamiczny w czasie którego mogą się pojawić niespodziewane okoliczności i problemy związane z realizacją poszczególnych etapów prac. Powszechną wiedzą jest fakt konieczności liczenia się z pewnym niedogodnościami w czasie budowy domu i pogodzenia się z tym, że zakończenie budowy domu może nie nastąpić w spodziewanym momencie. W związku z powyższym, możliwość zamieszkania w nowo wybudowanym domu nie może mieć charakteru dobra osobistego zasługującego na ochronę prawną.

W apelacji z 26 lutego 2018 roku pozwany zaskarżył wyrok w części, to jest w punkcie 1 i 3 zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, a mianowicie, że powód składając w Starostwie wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego oraz o udzielenie zezwolenia na budowę miał pełną wiedzę i świadomość, że to na nim ciąży obowiązek usunięcia na swój koszt napowietrznej linii SN – 15 Kv oraz obrazę art. 328 § 2 kpc poprzez pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku pisma (...) spółka z o.o. z 9 maja 2014 roku informującego powoda o przebiegu przez jego działkę napowietrznej linii SN – 15 Kv i konieczności jej likwidacji na koszt powoda w przypadku lokalizacji tejże linii z budynkiem.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktów 1 i 3 poprzez oddalenie powództwa w tym zakresie i zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W zażaleniu z 20 lutego 2018 roku powód wniósł o zmianę postanowienia o kosztach zawartego w punktach 3 i 4 zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3.766,84 zł, ponad dotychczas zasądzoną kwotę 2.722,53 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz obciążenie kosztami postępowania zażaleniowego pozwanego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

1. Apelacja pozwanego jest bezzasadna. Jedyne zarzuty apelacji

dotyczy błędnego ustalenia stanu faktycznego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie, że powód posiadał pełną wiedzę i świadomość, iż na nim ciąży obowiązek usunięcia na swój koszt napowietrznej linii SN – 15 Kv. Potwierdzeniem tej wiedzy i świadomości – jest zdaniem skarżącego – pismo (...) spółki z o.o. z 9 maja 2014 roku do którego Sąd pierwszej instancji się nie odniósł. Według niego z pisma wynika, że przez działkę nr (...) przebiega napowietrzna linia SN – 15 Kv i że konieczne jest jej usunięcie. Nadto pozwany podniósł, że powód składając wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i o udzielenie pozwolenia na budowę, nie przedłożył warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej w których (...) spółka z o.o. zwraca uwagę na możliwość powstania kolizji budynku z istniejącą siecią elektroenergetyczną.

2. Wbrew zarzutom apelacji brak odniesienia się Sądu Okręgowego

do pisma (...) spółki z o.o. z 9 maja 2014 roku i załączonych do niego warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, nie miało żadnego wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

Pismo z dnia 9 maja 2014 roku jest odpowiedzią na wniosek powoda o określenie warunków przyłączenia budynku do sieci (...) spółka z o.o. Zawiera informację, że istnieje możliwość przyłączenia i że dopuszczalne jest powierzenie przyłącza wybranemu przez siebie wykonawcy. Do pisma dołączono warunki przyłączenia i projekt umowy o przyłączeniu do sieci. W punkcie XI 6 warunków przyłączenia wskazano, że przez działkę przebiega linia napowietrzna SN – 15 Kv i że przy zagospodarowaniu działki należy spełnić wymogi określone w normie PN – (...), a w przypadku wystąpienia kolizji koszty jej likwidacji ponosi strona wnioskująca, posiadająca interes prawny w likwidacji tej kolizji.

Wbrew twierdzeniom apelacji, wyżej wymienione pismo i dołączone do niego dokumenty, w żadnym razie nie zawierają informacji, że istnieje kolizja projektowanego budynku i linii napowietrznej, a tym samym całkowicie chybiony jest zarzut, że powód posiadał już wówczas wiedzę o ewentualnej kolizji. W piśmie zwraca się jedynie uwagę, że w razie zaistnienia kolizji, koszt jej usunięcia – co jest bezsporne – poniesie powód. Nie budziło wówczas, także i nie budzi obecnie wątpliwości, że położenie budynku nie może kolidować z napowietrzną linią energetyczną.

Istota rzeczy polega natomiast na tym, co było przyczyną kolizji. Sąd pierwszej instancji trafnie uznał, że do kolizji doszło w związku z bezprawną decyzją S. (...) nr (...) z 10 września 2014 roku, której nieważność została stwierdzona przez W. (...). Pozwany zatwierdził projekt budowlany i wydał pozwolenie na budowę, chociaż z uwagi na treść § 20 pkt. 3 i 4 uchwały nr (...) R. (...) K. z 25 czerwca 2013 roku w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinien odmówić wydania decyzji. Zgodnie z przepisem art. 35 pkt. 1 ustawy z 7 lipca 2004 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 poz. 1409 ze zm.) przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Pozwany nie sprawdził czy projekt budowlany jest zgodny z planem co w efekcie doprowadziło do kolizji i konieczności przebudowy sieci elektroenergetycznej na koszt powoda.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 kpc należało orzec jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

O kosztach w punkcie 3 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i § 2 pkt. 5 oraz § 10 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1904 ze zm.).

3. Zażalenie powoda okazało się w przeważającej części zasadne.

Nie było podstaw do rozdzielenia żądania pozwu na poszczególne roszczenia (odszkodowanie i zadośćuczynienie). Powód wygrał spór w 75%, a zatem skoro poniósł koszty w łącznej kwocie 10.460 zł (4.043 zł – opłata od pozwu, 5.400 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 100 zł – zaliczka na biegłego), a pozwany w kwocie 6.417 zł (5.400 zł – koszty zastępstwa procesowego, 1.000 zł – zaliczka na biegłego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa) po rozliczeniu do zasądzenia na rzecz powoda pozostała kwota 6.240,75 zł.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i § 2 pkt. 4 oraz § 10 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 ze zm.).

Bogdan Wysocki Jacek Nowicki Jan Futro

--	--	--